

ut neq; psonar sit confusio
 nec talis distinctio qua sit i
 par aliquid. Quid si intellectu
 capi non potest. fide teneatur don
 illucescat in cordibus ille qui
 aut per prophetam. Nisi credideri
 tis non intelligetis. **Expli
 cit liber septimus**

Incipiunt capitula libri octavi. Ea

De indifferencia personarum primam.
 magnitudinis trinitatis in qua
 non est plus ipsa trinitas simul
 quam singula quaeque persona. **capitulum ij**

De deo deo et uno bono. m.
De dilectione in deum per fidem. m.

**De sacramento incarnationis
 domini et saluatoris nostri ihesu christi. v.**

**Quid in sanctis quos non vidimus
 diligamus? Capitulum. vi.**

De vera dilectione capitulum vii.

**Quid qui fratrem diligit deum
 diligat quia amat et ipsam
 dilectionem que ex deo est et
 deus est. Capitulum. viii.**

**Quid ex ea forma qua dili
 gitur iustus deus diligatur.
 iustitia quia non potest ea que dilectio
 ne excitat forma non diligit
 eadem que est deus quia deus
 caritas est. Capitulum ix.**

**De amate et quod amatur
 et amore Capitulum. x.**

Incipit liber octavus

Primum. prefatio.

Dalibi ea dicitur in
 illa trinitate
 distincte ad sin
 gulas personas p

tinencia que relative dicuntur
 adiuvante sicut pater et filius et
 utriusque donum spiritus sanctus. Non
 enim pater trinitas. aut filius
 trinitas aut trinitas donum.
 Quod vero ad se dicuntur singuli
 non dicitur pluraliter tres. sed unum
 ipsam trinitatem. sicut deus pater
 deus filius deus spiritus sanctus.
 et bonus pater. bonus filius. bonus
 et spiritus sanctus. et opus pater. opus
 filius. opus spiritus sanctus nec tamen
 tres dii. aut tres boni. aut
 tres omnipotentes. sed unum deus
 bonus opus ipsa trinitas et quod
 quid aliud non adiuvante relati
 ve sed ad se singuli dicuntur. hoc est
 secundum essentiam dicuntur quia hoc est ibi esse quod
 magis est quod bonum est quod sapien
 tem est. et quicquid aliud ad se
 unaqueque ibi persona ut ipsa
 trinitas dicitur. ideoque dicitur
 tres personas vel tres substan
 tias. non ut aliqua intelligat
 diversitas essentiae. sed ut vel
 uno vocabulo renderi possit
 cum dicitur quid tres vel quid tam
 tantamque esse equalitatem mea
 trinitate ut non solum pater

nō sit maior qm̄ filius qd' at-
tinet ad diuinitatē sed nec p̄r
et filius simul. maior aliquid
sint qm̄ spūs sanctus aut sin-
gula queqz p̄sona qlibz triū
mīn' aliquid sit qm̄ ip̄a trimi-
tas. Dicitur sūt hec et si sepius
versando repetātur familia-
rius quidē inotescūt. Sed et
modus aliquis adhibendus
deoqz supplicādū deuotissīa
pietate ut intellcū apiat et
studiū contentiōnis absumat
quo possit mente term̄ cen-
cia veritatis sine vlla mole.
sine vlla mutabilitate. *Fluc-*
itaqz in qm̄tū ip̄e adiuuat cre-
ator mirē misericors attēda-
m' hec que mō mteiore qm̄
supiora tractauim' cū sint
eadē seruata illa regula ut
qd' intellcū mō nō dū eluxerit
a firmitate fidei nō di-
mittat. De differētia magni-
tudis trinitatis in qua nō est
plus ip̄a trinitas simul q̄ sin-
gula queqz p̄sona *Cap' p̄mū*

idifferētia

Dicim' em̄ nō eē in hac
trinitate maior aliqd'
duas aut tres p̄sonas q̄ v-
nā eaz qd' nō capit cōsuetu-
do carnalis. nō ob aliud nisi
quia vera que creata sunt
sentit ut potest. Veritatem
autem ip̄am qua creata sūt

nō p̄t mtueri. *Itā si posset*
nullo mō eēt lux ista corporea
manifestior qm̄ hoc qd' dixi-
mus. In substācia quippe veri-
tatis qm̄ sola vere ē non ē
maior aliqua nisi que verius
est. *Quicquid autē intelli-*
gibile atqz icōmutabile ē nō
aliud alio verius ē quia eā
icōmutabilit' eternū ē nec
qd' ibi magnū dicit' aliudē
magnū ē qm̄ eo quo vere ē
Qua p̄pter ubi magnitudo
ip̄a veritas ē quicquid plus
habet magnitudis natē est
plus habeat veritatis. Cūqz
ergo plus veritatis nō habet.
nō habet etiā plus magmtu-
dis. Porro quicqz plus habet
veritatis profecto verius ē
sicut maior est qd' plus hē
magnitudis. Hoc gō ibi ē mai'
qd' verū. nō autē verū est p̄r et fi-
lius simul qm̄ singulus pater
aut singulus filius. Non igni-
tur maior aliquid utrūqz si-
mul q̄ singulū eoz. Et qm̄
eā vere est etiā spūs sanct'
nec p̄r et fili' simul maior
aliquid ē qm̄ ip̄e qz nec ve-
rius pater quoqz et spūs sc̄s
simul qm̄ veritate nō supant
filii non em̄ verius sunt n'
magnitudinē supant. atqz ita
filius et spūs sanctus simul

tam magnū aliquid sūt q̄ p̄
 solus quia tā v̄ sūt. Sic et ip
 sa trinitas tā magnū ē q̄ una
 queq; ibi p̄sona. Non eī ma
 ior est que verior nō ē. ubi
 est ip̄a veritas magnitudo.
 q; i cēntia veritatis hoc est
 verū eē qd' ē eē. et hoc est
 eē qd' est magnū eē. hoc ḡ
 magnū eē qd' verū eē. Et
 igit' ubi eque verū ē. etiam
 eā magnū sit natē ē. In cor
 poribz aut fieri p̄t ut eā ver
 sit hoc autū atq; illud. sed
 maius hoc sit qm̄ illud. quia
 nō eadem ibi ē magnitudo
 que veritas. aliudq; illi ē
 autū eē. aliud magnū esse.
 Et de cēntia veritatis que
 est trinitas dei nichil corpo
 reū neq; mutabile debeat
 cogitari. Caplm scdm.
Sic et in aīni natura
 scdm qd' dicit' magnus aī
 nus nō scdm h' dī ver' aīni.
 Anīmū enī ver' habet etiam
 qui nō est magnanim' qnāq;
 dē corpis et aīni essēcia nō
 ē n̄p̄i veritatis essēcia. sicut
 ē trinitas d̄s. vnus solus mḡ
 nus verus verax veritas.
 Quē si cogitare conamur
 qntū sinit et donat. nullus
 cogitetur per locor spacia
 contractus aut cōplexus q̄

trū corpm nulla cōpago. uītu
 re sicut tricozporē gereonē fa
 bule ferūt. sed quicqd' tale aīo
 occurrerit ut maius sit i trib'
 qm̄ in singulis. min'q; i vno
 qm̄ in duobus sine ulla dubi
 tatione respuat'. Ita eī respui
 tur omē cozporēū. In sp̄itali
 bz aut omē mutabile qd' occur
 rerit nō putetur deus. Non
 em̄ parue noticie pars ē cū
 de profundo isto in illā sūmita
 tem respiram'. si aīqm̄ scire
 possum' quid sit deus possum' scire
 quid nō sit. Nō ē em̄ cer
 te nec terra nec celū. nec q̄
 terra et celū n' tale aliquid
 quale videm' in celo. n' q̄qd'
 tale nō videm'. et est fortas
 sis in celo. nec si augeas yma
 ginatione cogitationis lucē
 solus qntū potes siue quo sit
 maior siue quo sit clarior mi
 lies tm̄ aut i nuābil' neq; h'
 ē deus nec si cogitetur ange
 li mūdi sp̄ celestia corpa ispi
 rates atq; ad arbitriū q' ser
 uiūt deo mutātes atq; ver
 santes nec si oēs cū sint milia
 milū in vnū collati vnus fiāt.
 nec tale aliquid deus ē. n' si
 eosdem sp̄ sine cozporibz co
 gites qd' quidē carnali cogi
 tationi difficilimū ē. Ecce vi
 de si potes o aīa p̄grauata

corpe qđ corrūpit^r et omīsta terrenis cogitatioibz multis et varijs. Ecce vide si potes. Ds veritas ē. Hoc em̄ sptū est qm̄ ds lux est. Non quomodo isti vident. sed quō videt cor tū audis veritas ē. Noli q̄rē quid sit veritas. Stari se op^{ei} ponēt caligines ymaginū corporaliū et nubila fantasmatū et perturbabūt serenitatem que p̄mo ictu diluxit tibi tū dicerē veritas. Ecce t̄ nō p̄mo ictu qua velut coruscatione perstringeris cū dicit^r veritas mane si potes. Sed nō potes. relaberis in ista soluta atq; terrena. Quo tandē ponde queso relabeis nisi sordū contractoz cupiditatis visco et pegrinatiois erroribus. **De vero sūmo et vno bono. Capl' tertiu.**

Ecce iterū vide si potes. Nō amas certe nisi bonū. quia bona ē terra altitudine montū et t̄pamēto collū et plancie cāporū et bonū prediū amenū et fertile et bona dom⁹ paribz mēbris disposita et ampla et lucida et bona aiālia. aiāta corpa et bonus aer modestus et salubris et bonus cibus suavis

atq; aptus valitudinē et bona valitudo sine doloribus et lassitudinē et bona faaes hoīs dimensa pariliter et affecta hilariter et luculēte colorata et bonus aim⁹ amiti^r rōsensionis dulcedinē et amoris fide. et bonus vir iustus et bone diuicie. qā facile expediūt et bonū telū tū sole et luna et stellis suis. et boni angeli. sancta obediētia et bona locutio. suauiter docēs et cōgruēter monēs audiētem et bonū carmē canoz nūis et sentētijs graue. Qđ plura et plura. Bonū hoc et bonū illud. Tolle hoc et illud et vide ipm̄ bonū si potes. Ita deū videbis nō alio bono bonū sed bonū omīs boni. Neq; em̄ in hys oibz bonis uel que cōmemorauit uel que alia ternūt^r siue cogitatur dicerem⁹ aliud alio melius cū v̄e iudicam⁹. nisi eēt nobis ip̄ressa notio ip̄i boni scđm qđ et probarem⁹ aliquid et aliud alij p̄ponerem⁹. Sic amādus ds non hoc et illud bonū sed ipm̄ bonū. Querendū em̄ bonū aiē nō cui sup̄uolitet iudicando sed cui hereat amā

do. Et quid hoc nisi dicitur? Nō bonus aīn⁹ aut bon⁹ angelus aut bonū celū. sed bonū bonū. Sic enī forte facilius aduertitur quid velī dicere. Cū enī audio verbi grā quod dicit aīn⁹ bonus sicut duo verba sūt ita ex eis verbis duo quedā mtelligo aliud quo aīn⁹ ē. aliud quo bon⁹ est. Et quidē ut aīn⁹ eēt nō egit ipē aliquid nō enī iam erat qui ageret ut eēt. Ut aut fit bonus aīn⁹. video agendū eē volūtate nō qā idipm quo aīn⁹ ē aliq⁹ boī. nam vnde iā dicit et verissime dicit corpe melior. sed ideo nō dū dicit bon⁹ aīn⁹ quia restat ei actio volūtatis qua sit prestātor. Quā si neglexerit iure culpatur rēq; dicit nō bonus aīn⁹. Distat enī ab eo qui hoc agit. Et quia ille laudabilis. profecto iste qui hoc nō agit vitupabilis est. Cū vero agit hoc studio et sit bonus aīn⁹ nisi se ad aliquid cōuertat qd' ipē nō ē nō pōt hoc assequi. Quos se autē cōuertat ut fiat bon⁹ aīn⁹ nisi ad bonū cū hoc amat et appetit et adipiscit vñ

se si rursus auertat. fiatq; nō bonus hoc ipō qd' se auertit a bono nisi maneat in se illud bonū vnde se auertit nō est quo se itez si voluerit emēdare cōuertat. Quia pōt nulla essent mutabilia bona nisi eēt icōmutabile bonū. Cū itaq; audis bonū hoc et bonū illud que possunt alias dici etiā non bona si potueris sine illis que participatione boī boā sunt pspicere ipm bonū cui participatione bona sūt. Si mul em et ipm mtelligis cū audis hoc aut illud bonū. Si ergo potueris illis detractis p seipm pspice bonū pspexeris deū. et si amore mhereris. cōtinuo beatificaberis. Videat aut cū talia nō amentur nisi quia bona sūt eis mherendo nō amare bonū ipm. vñ bona sūt eis mherendo nō amare bonū ipm. vñ bona sūt. Illud etiā qd' aīn⁹ tm quia ē aīn⁹ etiā nōdū eo mō bonus quo se cōuertit ad icōmutabile bonū sed ut dixi tm aīn⁹ cū ita nobis placet ut eum omū etiā luce corporee cū bene mtelligim⁹ preferam⁹

nō in seipō nobis placet. s; in illa arte qua frūctus ē. Inde em̄ approbatur factus ubi videtur fuisse faciendus. **H**ec est veritas et simplex bonū. **N**ō em̄ ē aliud aliquid. qm̄ ipm̄ bonū. ac per hoc etiā sumū bonū. **N**on em̄ minū uel augeri bonū p̄t nisi qd' ex alio bono bonū ē. ad hoc se igit' aīm⁹ cōuertit ut bonus sit a quo habet ut aīm⁹ sit. **T**ūc ergo volūtas nature cōgruit ut pficiat' in bono aīm⁹ cū illud bonū diligit' cōuersione volūtat' **V**n̄ est et illud qd' nō amittitur nec auersione volūtat'. **A**uertendo em̄ se a sumo bono amittit aīm⁹ ut sit bonus aīm⁹ nō autē amittit ut sit aīm⁹. cū et hoc iam bonū sit corpe melius. **H**oc ergo amittit volūtas. qd' volūtas adipiscit'. **I**am em̄ erat aīm⁹ qui cōuertit ad id vellet a quo erat. qui aut' vellet eē anq̄m esset nōdū erat. et hoc ē bonū nēm ubi videm⁹ utrū esse debuit aut debeat. quicquid eē debuisse aut debē cōprehendim⁹ et ubi videmus esse nō potuisse nisi eē debuisse. quicquid etiā quō

eē debuerit nō cōprehendimus. **H**oc ergo bonū nō longe positū est ab unoquoq; nēm. **I**n illo enī viuim⁹ et mouem⁹ et sum⁹. **D**e dilectione in deū p̄ fidē. **C**ap. iij.

Sed dilectione standū ē ad illud et inherēdū illi ut p̄nte p̄fruem⁹ a quo sum⁹ quo absente nec eē possum⁹. **C**ū enī per fidē adhuc ambulam⁹ non p̄spiciē nōdū utiq; videm⁹ deū sicut idem aut facie ad facie. **C**ū tamē nisi nūc iam diligam⁹ nūq; videbim⁹. **S**ed quis diligit qd' ignorat. **S**cire em̄ aliquid et nō diligi potest. diligi aut' quod nescitur quero utrū possit quia si nō potest nemo diligit deū anq̄m sciat. **E**t quid ē deū scire nisi eū mēte conspice' firme q; percipere. **N**on em̄ corpe est ut carnis oculis inquiratur. **S**ed et priusq̄m valeamus conspice' atq; percipere deū sicut conspici et percipi p̄t quod mūdis cordibz licet. **B**tī em̄ mūdi cordes qz ipsi deū deū videbūt nisi p̄ fidē diligatur nō poterit cor mūdari quo ad eū videndū sit aptū et ydoneū. **U**bi eī sūt

illa tria ppter que in animo edificanda omni diuinorum librorum machinamenta consurgunt. fides spes caritas. nisi in animo credente quod nondum videt et sperante atque amate quod credit. Amat ergo et quod ignoratur. sed tamen credit. Nimirum autem cauendum est ne credens animus id quod non videt fingat si aliquid quod non est et speret diligat quod falsum est. Quod si fit non erit caritas de corde puro et conscientia bona et fide non ficta que finis precepti est sic ut idem apostolus ait. Necesse est autem cum aliqua corporalia lecta vel audita que non videntur. credimus fingat sibi. animus aliquid in limitibus formis que corporum sunt occurrerit cogitanti quod aut verum non sit aut etiam si verum est quod rarissime potest accidere non hoc tamen fide ut teneamus quicquam prodest. sed ad aliud aliquid utile quod per hoc insinuat. Quis enim legentium vel audientium que scripsit apostolus paulus vel que de illo scripta sunt non fingit animo et ipsi apostoli faciem et omnium quorum ibi nominata commemorant. Et tamen in tanta hominum multitudine

quibus ille hinc note sunt. aliter aliter limitamenta figuramque illorum corporum cogitet. quibus ipse et filius cogitet utique mater tu est. Neque ibi occupat fides nostra qua facie corporis fuerint illi homines sed tamen quia per dei gratiam ita vixerunt et egresserunt que scriptura illa testatur hoc utile est credere et non desperandum sed appetendum. Nam et ipsi domini facies carnis inuicibilium cogitationum diuersitate variatur et fingit. Erue tamen una erat quecumque erat. Neque in fide nostra quam de domino ihesu christo habemus illud salubre est quod sibi animus fingit longe fortasse aliter quam se res habet. sed illud quod secundum speciem de homine cogitamus. Habemus enim quasi regulariter infixam nature humanam notitiam secundum quam quicquid tale aspiciamus statim hominem esse cognoscimus uel hominis formam. **De sacramento incarnationis domini et saluatoris nostri ihesu christi** secundum hanc notitiam. **capitulum v.** **S**tantia cogitatio nostra informatur cum credimus pro nobis deum hominem factum ad humilitatis exemplum et ad demonstrandam erga nos dilectionem dei

.u.

Hoc enī nobis prodest credere.
et firmū atq; incōcussū corde
retinere hūilitatē qua natus
est deus ex feīa et a mortali
bus p̄ tantas cōtumelias per
ductus ad mortē sūmū eē me
dicamētū quo supbie nr̄e sana
retur tumor et altū sacram
tū quo pct̄i vīculū solueret.
Sic et virtutē miraculoꝝ et
ip̄i⁹ resurrectionis ei⁹ qm̄
nouim⁹ quod sit oīpotencia
de oīpotenti deo credim⁹ et
scdm̄ sp̄es et genera rex uel
natura m̄fita ul' exp̄iencia
collcā de factis huiusmodi
cogitam⁹ ut non ficta sit fi
des nr̄a. **N**eq; enī nouim⁹
faciē virginis marie ex qua
ille a viro intacta neq; ī p̄o
ptu corrupta mirabilis nat⁹
est. nec quibus limamētis mē
broꝝ fuit lazarus. ne bethani
am nec sepulchrū lapidemq;
illū quē remoueri iussit cū
eū resuscitaret vidim⁹. nec
monimētū nouū extisū ī
petra. vñ ip̄e resurrexit. n̄
montē oliueti vñ ascendit
ī celū neq; oīno scim⁹ qui
cūq; ista nō vidim⁹ an ista
sint ut ea cogitam⁹. p̄mo vō
probabili⁹ existātam⁹ ita
nō eē. **N**āq; cū alicui⁹ faciēs

ul' loci uel hoīs ul' cuiuslib;
corpis eadem occurreret ocul'
nr̄is que occurrebat aīno
cū eā priusq̄m̄ uiderem⁹ co
gitabam⁹ nō paruo miracu
lo mouem⁹ ita raro et pene
nūq̄m̄ accidit et tamē ea
firmissime credim⁹ q̄a scdm̄
sp̄alē gnālemq; noticiā q̄
certa nobis ē cogitam⁹. **C**re
dim⁹ enī dnm̄ ih̄m̄ xp̄m̄ na
tū de uirgine que maria
uocabatur. quid sit aut vir
go et quid sit nasa. et qd̄ sit
nomē p̄p̄riū nō credim⁹ sed
p̄orsus nouim⁹. **U**trū aut
illa faciēs marie fuit que
occurrit aīo cū ista loq̄mur
aut recordam⁹ nec nouim⁹
oīno nec credim⁹. **I**taq; hic
salua fide licet dicere forte
talem habebat faciē. forte
nō talem. forte aut de vir
gine natus ē xp̄s nemo
salua fide xp̄iana dixerit
Contrōuērsiē qm̄ trinitatē eter
nitatē et equalitatē et un
tate. q̄ntū datur intelligē
cupim⁹. p̄us aut qm̄ intelli
gam⁹ credere debem⁹. vi
gilandū q; nobis est ne ficta
sit fides nr̄a. eadē quippe
trinitate fruēdū ē ut beate
uiuam⁹. **S**i aut falsū de

illa crediderim⁹. iamis erit spes et nō casta caritas. Quō igit⁹ eā trinitatē quā nō nouim⁹ credendo diligim⁹. An scđz spālē gnālē noticiā scđm quā diligim⁹ aplm paulū. qui etiā si nō ea facie fuit q̄ nobis occurrir de illo cogitātibus et hoc penitus ignoram⁹. nouim⁹ tamē quid sit hō. Ut eī longe nō eam⁹ hoc sumus et illū hoc fuisse et aiām eius corpi copulatā mortalit⁹ uixisse manifestū ē. Hoc ergo de illo credim⁹ qd̄ inuenim⁹ in nobis iuxta spēm ul' gen⁹ quo huāna oīs natūā piter continetur. Quod igit⁹ de illa excellēciā trinitatis siue specialit⁹ siue gnālit⁹ nouimus q̄ multe sint tales trinitates quaz aliquas expti sumus ut p̄ regulā similitudis ipresam uel spēiale uel generalē noticiā illā quoqz talem eē credam⁹ atqz ita rē quam credim⁹ et nōdū nouimus expulitate rei quā nouim⁹ diligam⁹. qd̄ utiqz non ita ē. An quēadmodū diligim⁹ in dño ihū xpō qd̄ resurrexit a mortuis q̄ius inde neinē unqm̄ resurrexisse uiderim⁹ ita trinitatē quā nō uidem⁹ et qualē nullam unqm̄ ui-

dum⁹ possum⁹ credendo diligē. Sed quid sit uiuē et qd̄ sit mori utiqz scim⁹. q̄a et uiuimus et mortuos ac moriētē aliquñ uidi⁹ atqz expti sum⁹. Quod ē aut̄ aliud resurgē nisi reuiuiscere id est ex morte ad uitā redire. Cū ergo dicim⁹ et credim⁹ eē trinitatē nouim⁹ quid sit trinitas q̄a nouim⁹ quid sint tria. Sed nō hoc diligim⁹. Nam id ubi uolum⁹ facile habem⁹ ut alia omittā ul' micando digitis tribus. An uero diligim⁹ non qd̄ oīs trinitas. sed qd̄ trinitas deus. Hoc ergo diligim⁹ in trinitate qd̄ deus ē. Sed Deū aliū nullū uidi⁹ aut nouim⁹ quia unus est deus ille solus quē nondū uidi⁹ et credendo diligim⁹ sed ex qua rē notay similitudinē uel compatione credam⁹ q̄ etiā nōdū notū deū diligam⁹ hoc queritur. *Quis in scis q̄s nō uidi*

Redi ex m⁹ diligam⁹ cap. vi. Ergo merū et considerare mus tūc diligam⁹ aplm. Nū quid nā ppter huānā speciē quā notissimā habem⁹ eo qd̄ credim⁹ eū hōiēm fuisse. Non utiqz Alioqn̄ nō ē quē diligam⁹. q̄nquidē hō ille iam nō est. Quā em̄ eis a sor-

pore sepata est sed id qd' i illo
 amam' etiā nūc uiue' credi
 mus. **A**mam' em' aīm iustum
Ex qua ergo generali a' spēali
 regula. nisi quia scim'. et qd'
 sit aīm' et quid sit iustus aīm'.
Et aīm' quidē quid sit nō m
 cōgrue nos dicim' ideo nosse.
 qā et nos habem' aīm'. **N**ecq' eī
 vniq' oculis vidim' et ex sili
 tudine vifoz plurū notione
 generalē spēaliē ue pcepim'
 sed potius ut dixi quia et nos
 habem'. **Q**uid em' tam itī
 me scitur se q' ipm' eē sentit
 qm' id quo etiā cetera sentiū
 tur. id ē ipē aīm'. **N**am et mo
 tus corpm' quibus pter nos
 alios uiuere sentim' ex nrā
 similitudinē agnoscim' qā et
 nos ita mouem' corpus vi
 uendo **f**icut sicut illa corpora
 moueri aduertim'. **N**ecq' eī
 cū corpus viuū mouet' apit'
 ulla via oculis nrīs ad vidē
 dū aīm' rem q' oculis videri
 nō p't sed illi moli aliquid i
 esse sentim' quale nobis iest
 ad mouēdā similiter molem
 nrām qd' ē vita et aīa. **N**ecq'
 em' quasi humane prudēcie
 roibz propriū ē **E**t bestie q'ppe
 sentiūt uiuē nō tm' seipās s'
 etiā iuicē atq' alterutrū et

nosipōs u' aīas nrās vident
 sed ex motibus corpm' idq' sta
 tim et facillime quadā cōspira
 tione natuāli. **A**īmū igitur
 cuiuslibz ex nrō nouim' et
 ex nrō credim' quē nō noui
 m'. **N**on em' tm' sentim' aīm'
 sed etiā scire possum' q' sit aī
 mus consideratione nrī. **H**a
 bem' em' aīm'. sed qd' sit iustus
 vñ nouim'. **D**ixeram' em'
 nos aplm' nō alia causa dili
 gē nisi qd' sit iustus aīmus.
Nouim' ergo et quid sit ius
 tus sicut quid sit aīm'. **S**ed
 quid sit aīm' sicut dcm' ē no
 uimus ex nobis. **I**nest eī aī
 mus nobis. **Q**uid aut' sit
 iustus vñ nouim' si iusti nō
 sum'. **Q**uid si nemo nouit
 quid sit iustus n' q' iustus ē.
 nemo diligit iustū n' iustus.
Nō em' p't dilige' quē iustū
 eē credit ob hoc ipm' qā iustū
 eē credit si quid sit iustus ig
 norat. scdm' qd' superius demō
 strauim' neminē dilige' qd'
 credit et nō videt nisi ex ali
 qua regula noticie gnālis
 siue spēialis. **A**c per hoc si
 nō diligit iustū nisi iustus.
 quō volet quisq' iustus eē
 qui nōdū est. **N**on eī vult
 quisq' eē qd' nō diligit. **U**t

viii.

aut sit iustus qui nondū est
 volet utiq; iustus eē. Ut autē
 velit diligit iustū. Diligit
 q̄ iustū et qui nōdū iustus ē.
 Dilige aut iustū nō potest
 si quid sit iustus ignorat. Pro
 inde nouit quid sit iustus etiā
 qui nōdū iustus ē. Vbi ergo
 nouit. Nū̄ oculus vidit aut
 ullū corpus iustū velut albū
 aut mgrū aut quadrū aut ro
 tūdū. Cuius hoc dixerit. At
 oculus nō vidit nisi corpa. Ius
 tū aut m̄ hoīe nō est nisi aīm̄
 et cū homo iustus dicit. ex
 aīmo dicit non ex corpe. Est
 em̄ quedā pulchritudo aīm̄
 iusticia qua pulchri sūt hoī
 nes pleriq; etiā qui corpore
 distorti atq; deformes sunt.
 Dicit aut aīm̄ nō videtur
 oculus ita nec pulchritudo ei.
 Vbi ergo nouit quid sit iustū
 qui nōdū ē atq; ut sit diligit
 iustū. An signa quedā per
 motū corpis emittat quib;
 ille aut ille hō eē iustus ap
 paret. Sed vnde nouit illa
 signa eē aīm̄ iusti nesciens
 quid oīno sit iustus. Nouit
 ergo. Sed ubi nouim;
 qd sit iustū. etiā cū iusti nōdū sim;
 Si extra quā nos nouimus
 m̄ corpe aliquo nouim;. Sed

non est ista res corpus. In no
 bis ergo nouim;
 quid sit iustū.
 Non em̄ alibi hoc iuenio cū
 quero ut hoc eloq; n̄ apd me
 ipm̄. Et si m̄terrogē alū qd
 sit iustus. apud seipm̄ querit
 quid respondeat. Et quisq;
 hmc verū r̄ndere potuit apd
 seipm̄ quid r̄nderet iuenit.
 Et carthaginē quidē cū eloq;
 volo apud meipm̄ q̄ro ut elo
 quar et apud meipm̄ iuenio
 fantasiā carthagis sed eā per
 corpus accepi id ē per corpus
 sensū. qm̄ p̄ns m̄ ea corpe fui
 et eā vidi atq; sensi mēoria
 q; retinui ut apud me de illa
 iuenirē verbū cū eā vellē di
 cere. Ipā em̄ fantasia ei m̄
 memoria mea verbū ei nō
 sonus iste trisillab; cū cartha
 go noiātur uel etiā tante no
 mē ipm̄ p̄ spacia tpm̄ cogitat.
 sed illud qd m̄ aīmo meo ter
 no cū hoc trisillabū voce pro
 fero uel anq̄m̄ proferā. Sic
 et alexandriā cū eloqui vo
 lo qm̄ nūqm̄ vidi. presto est
 apud me fantasma ei. Cū ei
 a multis audissem et credi
 dissem magnā illā eē urbem
 sicut michi narrari potuit finxi
 aīmo p̄magmē ei quā potui
 et hoc ē apud me verbū eius

cū eam volo dicē aīq̄ voce
quāq̄ fallabas proferā. **U**rd
nomē eius fere omībus notū
est. quātū ymaginē si ex aīo
meo proferre possem ad ocu
los hoīm qui alexandriam
nouerūt. profecto aut oēs
dicerēt nō est ip̄a. aut si di
cerent ip̄a ē. multū mira
ret atq̄ ip̄am mtuens in
aīo meo id ē ymaginē q̄si
picturā eius ip̄am tamen
ēē nescire. sed eis crederem
qui visam tenerent. **N**on
aut ita quero quid sit iust⁹
nec ita inuenio nec ita itue
or cū idē loquor n̄ ita p̄bor
cū audior. nec ita probo cū
audio quasi tale aliquid o
culis videri aut ullo cor
poris sensu didiceri ~~a ab~~
~~eis qui ita didiceri~~ aut ab
eis qui ita didicisset audie
rim. **C**ū em̄ dico et sciens
dico. iustus ē aīm⁹ q̄ scīa
atq̄ rōne in vita ac morib⁹
sua cuiq̄ distribuit. **N**on
aliquā rem absente cogito
sicut carthaginē aut fingo
ut possim sicut alexandri
am. siue ita sit siue nō ita.
sed p̄ns quiddā cerno apud
me et si nō sū ip̄e qd̄ cerno
et multi si audiant appba

but et q̄s q̄s me audit atq̄
scienter approbat apud se
et ip̄e hoc idē cernit etiā si
nō sit et ip̄e qd̄ cernit. **I**ust⁹
vero cū id dicit id qd̄ ip̄e ē
cernit et dicit. **E**t ubi etiā
ip̄e cernit nisi apud seipm̄.
Sed hoc mirū nō est. **U**bi eī
seipm̄ cernēt. nisi apud seip
sum. **I**llud mirabile ē ut
apud se aīm⁹ videat. qd̄
alibi nusqm̄ vidit et verū
videat et ip̄m verū iustū
aīm⁹ videat et sit ip̄e aīm⁹
et nō sit iustus aīm⁹ quē
apud seipm̄ videt. **N**ū est
alius aīm⁹ iustus in aīmo
nōdū iusto. aut si nō ē quē
ibi videt cū videt et dicit
quid sit aīm⁹ iustus n̄ ali
bi qm̄ in se videt cū ip̄e nō
sit aīm⁹ iustus. **A**n illud
qd̄ videt veritas ē mteior
p̄ns aīo qui eā valet itue
ri. **N**eq̄ oēs valent et
qui mtueri valent hoc etiā
qd̄ mtuentur nō omēs sūt
hoc ē. nō sūt etiā ip̄i iusti
aīmi sicut possūt videre
ac dicere quid sit iustus
aīm⁹. **U**rd v̄n eē potuerit
m̄si m̄herendo eidē ip̄i
formē quā mtuētur ut idē
formētur et sūt iusti aīmi

nō tanq̄ cernētes et dicen-
 tes iustū eē aīm qui sciētia
 atq; rōne in vita ac morib⁹
 sua cuq; distribuit. sed eni-
 am ut ip̄i iuste uiuat ius-
 teq; morati sint sua cuq;
 distribuēdo ut nem̄ q̄cqm̄
 debeant nisi ut iuste dili-
 gant. Et vñ inheret illi
 forme nisi amando. Cur
 ergo aliū diligim⁹ quem
 credim⁹ iustū et nō diligi-
 mus ip̄am formā ubi vide-
 mus quod sit iustus aīm⁹
 ut et nos iusti esse possim⁹.
 An vero nisi et istā dilige-
 rem⁹ nullo mō eū diligem⁹
 quē ex ista diligim⁹. Sed
 dū iusti nō sum⁹ min⁹ eā
 diligim⁹ qm̄ ut iusti eē va-
 leam⁹. Homo ergo q̄ cre-
 ditur iustus ex ea forma et
 veritate diligit⁹ quā cer-
 nit et intelligit apud se il-
 le qui diligit. ip̄a vero for-
 ma et veritas nō est quō
 aliūde diligatur. Neq; enī
 tūenim⁹ aliquid tale preter
 ip̄am ut eā cū itōgnita est
 credendo diligam⁹ ex eo
 qd̄ iam tale aliquid nouim⁹.
 Cui⁹ enī tale aspexeris
 ip̄a ē et nō est quicqm̄ id
 tale qm̄ sola ip̄a talis ē qua-
 lis ip̄a ē. Qui ergo amat

hoīes aut quia iusti sūt aut
 ut iusti sint amare debet. Sic
 et semetip̄m amare debet a
 quia iustus ē aut ut iustus
 sit. Sic enī diligit proximū
 tāqm̄ seip̄m sine ullo piculo
 Qui em̄ aliter se diligit i-
 iuste se diligit. qm̄ se ad hō
 diligit ut sit iustus. ad hoc
 ergo ut sit malus. ac p̄ hoc
 iam non se diligit. Qui eī
 diligit iūquitatē odit aiām
 suam. *De verā dilectioē cap. viij.*

Quap̄t nō est p̄tinue
 videndū in hac questi-
 one que de trinitate nobis
 ē et de cognoscendo deo nisi
 quod sit vera dilectio. p̄mo
 vero quod sit dilectio. Ea q̄ppe
 dilectio dicenda ē que vera
 ē. Alioquin cupiditas ē. atq;
 ita cupidi abusive dicuntur
 diligere. quēadmodū cupere
 abusive dicūt qui diligunt.
 Hec ē aut verā dilectio ut ihe-
 rentes veritati iuste uiua-
 m⁹ et ideo cōtempnam⁹ oīa
 mortalia p̄ amore hoīm quo
 eos volum⁹ iuste uiuere.
 Ita em̄ et mori pro fratrib⁹
 utiliter pati eē poterimus
 qd̄ nos dñs ihs xps exēplo
 suo docuit. Cū em̄ duo p̄cep-
 ta sūt in quibz tota lex pen-
 det et p̄phete. dilectio dei et

dilectio proximi. nō ī merito ple
 rūq; scriptūā pro utroq; unū
 ponit. siue tm̄ dei sicut ē illd.
Scim̄ qm̄ diligētib; deū oīa
 cooperātur ī bonū. Et iter
Uisq; aut diligit deū. hic
 cognitus ē ab eo. Et illud qm̄
 caritas dei diffusa est ī cor
 dib; nr̄is per spm̄ sanctū qui
 datus ē nobis et alia multa.
 quia et qui diligit deū con
 sequēs est ut faciat qd̄ p̄cipit
 ds̄ et intm̄ diligit iqn̄tū fa
 cit. Consequēs ergo est ut r
 proxīmū diligat quia hoc p̄ce
 pit deus. Siue tm̄ proximi di
 lectionē sc̄ptūā cōmemorat
 sicut ē illud Inuicē onera v̄ra
 portate et sic adimplebitis
 legē xp̄i. Et illud. oīs em̄
 lex ī vno sermone impletur
 ī eo qd̄ scriptū ē diliges pro
 xīmū tuū tanqm̄ teipm̄. Et ī
 euāgelio. Omnia quęcūq; vul
 tis ut faciant vobis homēs
 et vos facite illis. hec ē em̄
 lex et p̄phete et pleraq; alia
 reppim̄ ī lr̄is sanctis ī q̄bz
 sola dilectio proximi ad p̄fec
 tionē p̄cipi videtur et tace
 ri de dilectione dei tū m̄v̄
 qz p̄cepto lex pendeat et p̄phē.
Sed et hoc ideo quia et qui
 proxīmū diligit consequēs est
 ut et ip̄am p̄cipue dilectionē

diligat. Deus aut dilectio est
 Et qui manet ī dilectionē. ī dō
 manet. Consequēs ē ḡ ut p̄
 cipue deū diligat. Quia p̄p̄
 qui q̄rūt deū p̄istas potesta
 tes q̄ mūdo p̄sunt. ul̄ partib;
 mūdi. auferūt ab eo. lōgeq;
 iactant nō īteruallis locor
 sed diuersitate affectū. Ex
 terius em̄ conātur ire. et ī
 teriora sua deserūt quibus
 īterior ē deus. Itaq; si ali
 quā etiā sc̄m̄ celicā p̄tātē
 uel audierit uel ut cūq; cogi
 tauerit fr̄a magis ei⁹ appe
 tūt que huāna miratur īfir
 mitas nō imitatur pietatē
 qua diuina requies cōpat.
Malut em̄ sup̄bi hoc posse
 qd̄ angelus. qm̄ deuote hoc
 eē qd̄ angelus. Nō ei sc̄is
 quisq̄m̄ sua p̄tātē gaudet. sed
 eius a quo habet posse quic
 quid cōgruenter potest. et
 nouit potētius esse cōiugi
 oīpotenti pia volūtate. qm̄
 p̄pria volūtate posse qd̄ con
 tremiscant qui talia nō p̄nt.
Itaq; ip̄e dñs ih̄s xp̄s talia
 faciens ut mirantes docet
 ampliora et t̄yalib; īsolus
 mtentos atq; suspensos. ad
 eterna atq; interiora cōuer
 teret. Venite inquit ad me
 qui laboratis et onerati estis

estis et ego iam reficiam vos
Tollite iugum meum super uos et
 non autem discite a me quatuor
 duanos mortuos suscitare.
 sed autem discite a me quoniam mitis
 sum et humilis corde. Potentior
 enim est et tutior solidissima hu-
 militas quam uentosissima celsitu-
 do. Et ideo sequitur dicens.
 Et inuenietis requiem animabus
 uestris. Dilectio enim non inflat.
 et deus dilectio est. et fide-
 les in dilectione acquiescunt
 illi reuocati ab strepitu qui
 foris est ad gaudia silentia.
 Erat deus dilectio est. Ut quod
 inimus et currimus in sublimi
 a celorum et yma terrarum que-
 rentes eum qui est apud nos si
 nos esse uelimus apud eum.

*Quod si fratrem diligit dominus diligit
 quod amat ipsas dilectiones que ex deo
 est et deus est. capitulo .viij.*

Nemo dicat. non noui quod
 diligam. diligat fratrem.
 et diliget eandem dilectionem.
 Magis enim nouit dilectionem
 qua diligit. quam fratrem quem di-
 ligit. Erat iam potest notior deum
 habere quam fratrem. plane no-
 tior quia interior. notio-
 re quam exterior. Amplexere
 dilectionem deum et dilectione
 amplectere deum. Ipsa est dilec-
 tio que omnes bonos ange-
 licos notior notior quia

los et omnes dei seruos conso-
 ciat unculo sanctitatis. nosque
 et illos coniungit iunctem nobis
 et subiungit sibi. Quanto ergo
 famores sumus a timore sup-
 bie. tanto sumus dilectione
 pleniores. Et quo magis deo
 plenus est. qui dilectione plenus
 est. At enim caritatem video et qui
 tuum possis eam mente conspicio et
 credo scripture dicenti. quoniam deus cari-
 tas est et qui manet in caritate
 in deo manet et deus in eo. Sed
 cum illam video non in ea video
 trinitatem. ymo uero uides tri-
 nitatem si caritatem uides. Sed
 commouebo si potero ut uide-
 re uideas. assistit tamen ipsa ut mo-
 ueam caritatem ad aliquid bo-
 num. quia cum diligimus carita-
 tem. aliquid diligente dili-
 gimus. propter hoc ipsum quia dili-
 git aliquid. Ergo quod dili-
 git caritas. ut possit etiam
 ipsa caritas diligi. Caritas
 enim non est que nichil diligit
 Si autem seipsum diligit. dili-
 gat aliquid oportet ut cari-
 tate se diligit. Sicut enim
 uerbum indicat aliquid indicat
 etiam seipsum. sed non se uerbum
 indicat nisi se aliquid indica-
 re indicat. sic et caritas dili-
 git quidem se sed nisi se aliquid
 diligente diligit. non caritate

se diligit. **Q**uid ergo diligit
 caritas nisi quod caritate diligi
 mus? **I**dem autem ut a proximo pro
 uehamus frater est. Dilectionem
 autem fraternam quantum commendat
 iohannes apostolus attendamus.
Qui diligit inquit fratrem suum
 in lumine manet. et scanda-
 lum in eo non est. **M**anifestum est
 quod iusticie perfectionem in fratribus
 dilectione posuit. **N**am in
 quo scandalum non est utique per-
 fectus est. **E**t tamen videtur de di-
 lectione dei tacuisse. quod nunc
 quoniam faceret nisi quia in ipsa
 fraterna dilectione vult in-
 telligi deum. **A**pertissime
 enim in eadem epistola paulo post
 dicit. **D**ilectissimi diligamur
 inuicem quia dilectio ex deo
 est. et omnes qui diligit ex deo
 natus est. et cognouit deum. qui
 non diligit non cognouit deum
 quia deus dilectio est. **I**sta con-
 textio satis apte quod declarat
 eandem ipsam fraternam dilectionem
 fraternam dilectio est qua dili-
 gimus inuicem et quod non solum ex
 deo. sed etiam deum esse tanta vi-
 demus auctoritate predicari.
Cum ergo dilectione diligimus
 fratrem de deo diligimus fratrem.
 nec fieri potest ut eandem dilec-
 tionem non precipue diligamus
 qua diligimus fratrem. **V**nde

colligitur duo illa precepta non
 posse esse sine inuicem. **E**rgo quippe
 deus dilectio est. deum certe di-
 ligunt qui diligit dilectionem
 dilectionem autem naturam est diligit
 qui diligit fratrem. **E**t ideo quod
 paulo post ait. non potest deum di-
 ligere quem non videt qui fratrem
 quem videt non diligit. quia hec
 illa causa est non videndi deum
 quod non diligit fratrem. **Q**ui enim
 non diligit fratrem non est in di-
 lectione et qui non est in dilec-
 tione non est in deo quia deus
 dilectio est. porro qui non est
 in deo non est in lumine quia
 deus lumen est. et tenebre in
 eo non sunt ulla. **Q**ui ergo non
 est in lumine quid mirum si non
 videt lumen id est non videt deum
 quia in tenebris est. **I**fratrem
 autem videt humano visu quo
 videri deus non potest. **S**ed si
 eum quem videt humano visu
 spiritali caritate diligeret.
 videret deum qui est ipsa cari-
 tas visu interiore quo videri
 potest. **I**taque qui fratrem quem videt
 non diligit. deum quem propter
 non videt quia deus dilectio
 est qua caret qui fratrem non
 diligit quomodo potest diligere. **N**ec
 illa iam questio moueat quan-
 tum caritatis fratri debeamus im-
 pendere quantum deo fratri

viii

enū qñtū nobis ipīs. nos autē
 ipōs tanto magis diligim⁹
 qñto magis diligim⁹ deū.
 Ex una igitur eadēq; carita
 te deū pximūq; diligim⁹ s; h
 deū ppter deū. nos autē et
 pximū ppter deū. *¶ Ex ea
 forma qua diligitur d's. iust
 tus diligitur. quia nō potest
 ea que dilectionē excitat for
 ma non diligi eadem q̄ est
 de⁹ quia deus caritas ē Cap. ix.*

Quid enī est quēdō ad
 exardescim⁹ cū audi
 mus et legim⁹. Ecce nūc tē
 pus acceptabile. ecce nūc
 dies salutis. nullā in quoq;
 dantes offensionē ut nō re
 phendat⁹ mīnisteriū nr̄m.
 sed in oībus cōmendantes
 nosmetipōs ut dei mīstros
 in multa patientia. in tri
 bulationibz. in necessitati
 bus in angustijs. in plagis.
 in carceribus. in seditionibz
 in laboribz in vigilijs. in ie
 iunijs in castitate in sciētia
 in longanimitate. in boni
 tate. in spū scō. in caritate
 nō ficta. in verbo verita
 tis. in virtute dei p arma
 iusticie a dextris et sinis
 tris per gloriā et ignobili
 tatem. per infamiā et boāz

famā. ut seductores et vera
 res. ut qui ignoram⁹ et cog
 nostim⁹ quasi morientes
 et esse viuim⁹. ut coherati
 et nō mortificati ut tristes
 semp autē gaudentes. sicut
 egeni multos autē ditantes
 tanqm̄ nichil habentes et
 oīa possidentes. *¶ Quid ē q̄
 attendim⁹ in dilectione pau
 li apli cū ista legim⁹ n̄ qd
 credim⁹ eū ita vixisse. Vi
 uendū tamē sic esse dei mi
 nistris nō de auditu aliquibz
 sed cōm⁹ m̄tus apud nos ut
 potius supra nos in ipā ve
 ritate conspiciam⁹. Illū ergo
 quē sic vixisse credim⁹ ex
 hoc qd videm⁹ diligimus.
 Et nisi hanc formā quā sp
 stabile atq; in cōmutabile
 termin⁹ precipue dilige
 rem⁹ non ideo diligerem⁹
 illū quia eius vitā cū in
 carne viueret huic forme
 coaptatā et congruentem
 fuisse fide retinem⁹. Sed
 nescio quō amplius et in
 ipi⁹ forme caritatem exci
 tamur per fidē qua credi
 mus vixisse sic aliquē et
 spem qua nos q; ita posse
 viuere qui hoīes sumus
 ex eo qd aliqui hoīes ita*

vixerūt nūme desperamus
 ut hoc et desiderem⁹ ardēti
 us et fidencius dep̄cem⁹. Ita
 et ip̄oz vitā facit a nobis di
 ligi forme illius dilectio sc̄dm
 quā vixisse credūtur. et illo
 rū vita credita ī eandē for
 mā flagrantiorē excitat cari
 tatē. ut quāto flagrantius di
 ligim⁹ deū tanto certius. se
 renū⁹ q̄ videam⁹. quia ī deo
 cōspicim⁹ incommutabile for
 mā iusticie sc̄dm quā hoīez
 viuere oportere iudicamus.
**Valet ergo fides ad cogni
 tionē et ad dilectionē dei.**
 nō tāqm̄ oīno incogniti aut
 oīno non dilcī. sed q̄ cognos
 catur manifestus et quo fir
 mius diligatur. **De amāte
 et q̄ amatur et amore Cap. x.**

Quid ē aut dilectio uel
 caritas qm̄ tantopere
 sc̄ptura dīna laudat ⁊ p̄dicat n̄
 amor boni. amor aut alicui⁹
 amantis est. et amore aliq̄
 amat⁹. Ecce tria sūt amans
 et q̄ amat⁹ et amor. Quid
 est ergo amor nisi quedam
 vita duo aliqua copulans
 ul̄ copulare appetēs amā
 tem scilicet et q̄ amatur⁹.
 Et hoc etiā ī extremis car
 nalibz q̄ amoribz ita ē. Sicut
 ut aliquid purius et liqui

dius hauriam⁹ calcata me
 ne ascendam⁹ ad aīm. Quid
 amat aīm⁹ ī amico nisi
 aīm⁹. Et illic igit⁹ tria sunt.
 amās et q̄ amat⁹ et amor.
 Restat etiam hinc ascendē
 et sup̄ius ista querē q̄ntū
 hoī dat⁹. Sed hic paululū
 requiescat mtentio nō ut
 se iā existimet iuenisse qd̄
 querit. sed sicut solet iueni
 lotus ubi querēdū est aliq̄.
 nōdū illud iuentū ē. sed iā
 iuentū ē ubi q̄rat. ita hoc
 dixisse sufficit ut tāqm̄ ab
 articulo alicui⁹ exordij et
 cetera contexam⁹ **Explicit
 liber. viij. Incipuit capla
 libri. ix. Capitulū primū.**

De dō semp̄ q̄rendo. cap. ij.
**An tria sint amās et qd̄ a
 matur et amor an a duo sit
 cū quis nō alū qm̄ se ip̄m
 diligit. Caplm̄ terciū.**

**Menti noticiā sui nisi m
 sep̄a eē nō posse Cap. iij.**

**Triā eē ī aīa que sūt v
 nū mentē et noticiā sui
 et amorem. Caplm̄. v.**

**Qd̄ mens et amor et noti
 cia et singula ī se maneāt
 et om̄ia ī oībus. Cap. vi.**

**De noticiā qua mēs nō solū
 se s̄ etiā alias mentes nosse**